

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายวสันต์ ตรี้อยพิสุทธิ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๕๕

วันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นพิจารณาวินิจฉัย

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสาม หรือไม่

ความเห็น

สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่วางหลักเกณฑ์รับรองความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญเพื่อมิให้กฎหมาย กฎหรือระเบียบข้อบังคับใด ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันหรือที่จะมีขึ้นในอนาคตมีเนื้อหาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมิใช่กรณีที่ผู้ฟ้องคดีจะได้แย้งว่าพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้

ในส่วน of รัฐธรรมนูญมาตราอื่น ๆ ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นในอันที่จะมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และอาจมีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นเสียทั้งหมดหรือบางส่วนได้ บทบัญญัติเช่นนี้แม้จะมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการจำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพราะการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายนั้นอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ตลอดจนทรัพย์สินของบุคคลอื่น ๆ ได้ง่าย ซึ่งความเสียหายแก่สาธารณชนอันเนื่องมาจากการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายได้เกิดขึ้นให้เห็นมาแล้วบ่อยครั้ง การให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่สมเหตุผล และไม่เกินกว่าความจำเป็น ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีหนึ่ง

กรณีใดหรือแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นการเจาะจง ทั้งนี้ได้กระทบกระเทือนถึงสิทธิและเสรีภาพ
ในเคหสถาน ไม่กระทบต่อกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในเคหสถานของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง
ถือเป็นกรณีที่มีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติในอันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจเข้าไปในเคหสถาน
ของบุคคลได้ และคำสั่งหรือการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเช่นนี้หากผู้เกี่ยวข้องไม่พอใจ ก็อาจใช้
สิทธิอุทธรณ์และฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ และกรณีของผู้ฟ้องคดีมิใช่เป็นเรื่องที่มีโทษทางอาญา
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสาม ดังนี้ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
มาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๔๒ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ และ
มาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสาม ส่วนที่พระราชบัญญัตินี้มิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจ
ในการตรากฎหมายนั้นไว้ เป็นข้ออ้างถึงความไม่ถูกต้องในการตราพระราชบัญญัติซึ่งมิใช่กรณี
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลปกครองสูงสุดจะส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ จึงเห็นควร
ไม่รับวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒)
และมาตรา ๔๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖
มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสาม

นายวสันต์ ตรีอยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ